

Γενικές (Ανομοιογενείς) Παραμορφώσεις

Εστω $\underline{f}: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}_*$ γενική
 παραμόρφωση, δηλ. $\underline{f} \in C^2(\mathbb{R})$
 \underline{f} ονικά αντιστρέψιμη, $\det \nabla \underline{f}(\underline{x}) > 0$
 $\forall \underline{x} \in \mathbb{R}$. Η βαθμίδα παραμόρφωσης

$$\underline{F}(\underline{x}) = \nabla \underline{f}(\underline{x}) \quad \forall \underline{x} \in \mathbb{R}$$

Δείν είναι γενικά σταθερή και
 αποτελεί ένα τανυστικό πεδίο

$$\underline{F}: \mathbb{R} \rightarrow \text{Lin}_+.$$

Χρησιμοποιώντας ανάπτυξη
 Taylor γύρω από $\underline{x} \in \mathbb{R}$
 έχουμε, για $\underline{z} \in \mathbb{R}$

$$\underline{f}(\underline{z}) = \underline{f}(\underline{x}) + \underline{F}(\underline{x})(\underline{z} - \underline{x}) + o(|\underline{z} - \underline{x}|)$$

καθώς $|\underline{z} - \underline{x}| \rightarrow 0$

Σημ. Αν η παραμόρφωση ήταν
 ομοιογενής με $\underline{F}(\underline{x}) = \underline{F} = \text{σταθ.}$, τότε

$$\underline{f}(\underline{z}) = \underline{f}(\underline{x}) + \underline{F}[\underline{z} - \underline{x}]$$

Δηλαδή οποιαδήποτε (γενική)
 παραμόρφωση είναι τοπικά
προσεχκιστικά ομοιογενής, ή αν
 στη θεωρία τυχαιά σημεία $x \in \mathbb{R}$
 ή \underline{x} συμπεριφέρεται προσεχκιστικά
 σαν ομοιογενής με βαθμίδα την τοπική
 $\underline{F} = \underline{F}(\underline{x})$. Με άλλα λόγια σε μια απειροστική
 περιοχή ή \underline{x} είναι σαν ομοιογενής.

Τοπικές Έννοιες Έκτασης και Διάτμησης

Ορίζουμε τα ταυστικά πεδία
 στρώσης $\underline{R} = \underline{R}(\underline{x})$, έκτασης $\underline{U}(\underline{x})$,
 Cauchy - Green $\underline{C}(\underline{x}) = \underline{F}^T(\underline{x}) \underline{F}(\underline{x}) = \underline{U}(\underline{x})$
 $\forall \underline{x} \in \mathbb{R}$.

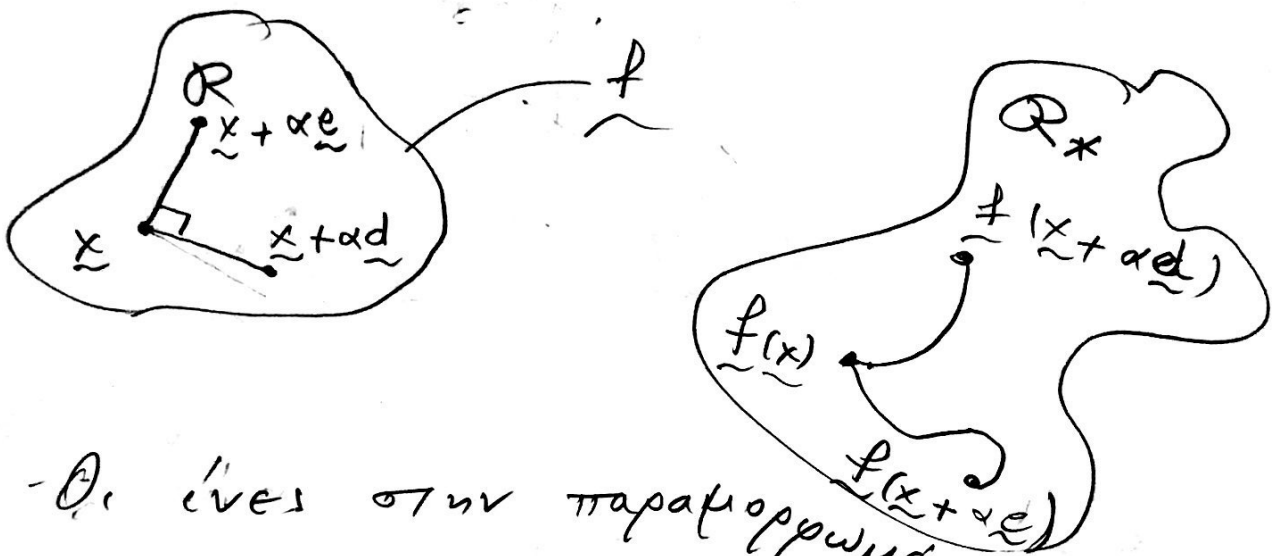
Π.χ με συνιστώσες έχουμε

$$F_{ij}(\underline{x}) = \frac{\partial f_i(\underline{x})}{\partial x_j}$$

$$C_{ij}(\underline{x}) = F_{ki}(\underline{x}) F_{kj}(\underline{x}) = \frac{\partial f_k(\underline{x})}{\partial x_i} \frac{\partial f_k(\underline{x})}{\partial x_j},$$

$$\underline{x} \in \mathbb{R}$$

Έστωσαν \mathcal{Q} και \mathcal{Q}_* δύο σύνολα στην κατάσταση
 αναφοράς είναι εὐθύγραμμα τμήματα
 με άκρα \underline{x} και $\underline{x} + \alpha \underline{e}$ ή $\underline{x} + \alpha \underline{d}$ ή $\underline{x} + \alpha \underline{e}$ ή $\underline{x} + \alpha \underline{d}$ ή $\underline{x} + \alpha \underline{e}$ ή $\underline{x} + \alpha \underline{d}$, $\alpha > 0$, $|\underline{d}| = |\underline{e}| = 1$,
 $\underline{d} \cdot \underline{e} = 0$



- Οι \mathcal{Q} και \mathcal{Q}_* στην παραμορφωμένη
 διαμόρφωση δεν είναι πλέον ευθείες
 ή καμπύλες.

Τοπική έκταση στο $\underline{x} \in \mathcal{Q}$ στην
 κατεύθυνση \underline{e}

$$\chi(\underline{x}, \underline{e}) = \lim_{\alpha \rightarrow 0} \frac{|f(\underline{x} + \alpha \underline{e}) - f(\underline{x})|}{\alpha}$$

Προφανώς

$$\lim_{\alpha \rightarrow 0} \frac{f(\underline{x} + \alpha \underline{e}) - f(\underline{x})}{\alpha} =$$

$$\left. \frac{d}{d\alpha} f(\underline{x} + \alpha \underline{e}) \right|_{\alpha=0} = \left[\nabla f(\underline{x} + \alpha \underline{e}) \frac{d}{d\alpha} (\underline{x} + \alpha \underline{e}) \right]_{\alpha=0}$$

$$= \nabla f(\underline{x}) \underline{e} = F(\underline{x}) \underline{e}$$

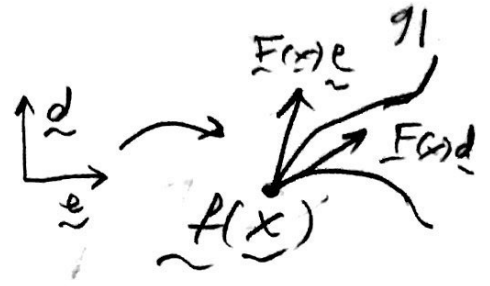
Επομένως

$$\begin{aligned} \lambda(\underline{x}, \underline{e}) &= |F(\underline{x}) \underline{e}| = |\underline{U}(\underline{x}) \underline{e}| \\ &= \sqrt{\underline{e} \cdot \underline{C}(\underline{x}) \underline{e}} \end{aligned}$$

όπως ακριβώς και στην ομοιογενή περίπτωση με τη διαφορά ότι τώρα οι $\underline{C}, \underline{U}$ εξαρτώνται από το $\underline{x} \in \mathbb{R}$ και η έκταση είναι λειτουργία μηκών απειροστικής ίνας.

Τα διανύσματα

$$\underline{F}(\underline{x})\underline{e} \quad \gamma' \quad \underline{F}(\underline{x})\underline{d}$$



$$\left[\frac{d}{d\alpha} \underline{f}(\underline{x} + \alpha \underline{e}) \right]_{\alpha=0} \quad \left[\frac{d}{d\alpha} \underline{f}(\underline{x} + \alpha \underline{d}) \right]_{\alpha=0}$$

είναι εφαπτομενικά στις καμπύλες
παραμορφωμένες ίνες στο σημείο
 \underline{x} άρα η γωνία μεταξύ των
ινών αυτών μπορεί να οριστεί σαν

$$\cos \theta = \frac{\underline{F}(\underline{x})\underline{e} \cdot \underline{F}(\underline{x})\underline{d}}{|\underline{F}(\underline{x})\underline{e}| |\underline{F}(\underline{x})\underline{d}|}$$

άρα και η γωνία διάτμησης

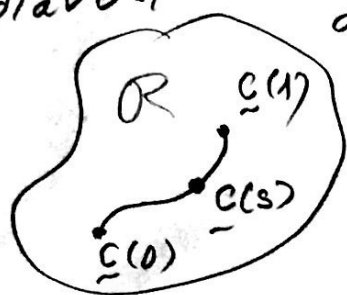
$$\sin \gamma(\underline{e}, \underline{d}) = \frac{\underline{e} \cdot \underline{C}(\underline{x})\underline{d}}{\sqrt{\underline{e} \cdot \underline{C}(\underline{x})\underline{e}} \sqrt{\underline{d} \cdot \underline{C}(\underline{x})\underline{d}}}$$

όπως και στην γραμμική περίπτωση.

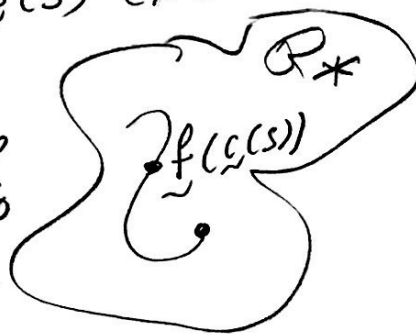
Εστω τυχαίο τοξο στην περιοχή αναφοράς,
 Γ , παραμετροποιημένη καμπύλη
 $\underline{c}: [0, 1] \rightarrow \mathbb{R}, \quad \underline{c} \in C^1([0, 1])$

$\underline{c}(s) \in \mathbb{R}$ για $0 \leq s \leq 1$.

Το διάνυσμα $\frac{d}{ds} \underline{c}(s) = \underline{c}'(s)$ είναι εφαπτόμενο
 στην



καμπύλη
 στο σημείο
 $\underline{c}(s)$.



Μήκος Καμπύλης είναι

$$\int_0^1 |\underline{c}'(s)| ds =$$

Παραμορφωμένη καμπύλη είναι

$$\underline{c}^*(s) = \underline{f}(\underline{c}(s)) \in \mathbb{R}^*, \quad 0 \leq s \leq 1$$

Εφαπτόμενο διάνυσμα

$$\underline{c}^{*'}(s) = \nabla \underline{f}(\underline{c}(s)) \underline{c}'(s) = \underline{F}(\underline{c}(s)) \underline{c}'(s)$$

Μήκος Παραμορφωμένης καμπύλης

$$\int_0^1 |\underline{c}^{*'}(s)| ds = \int_0^1 |\underline{U}(\underline{c}(s)) \underline{c}'(s)| ds = \int_0^1 \sqrt{\underline{c}'(s) \cdot \underline{U}(\underline{c}(s)) \underline{c}'(s)} ds$$

$$(\text{επειδή } |\underline{Ue}| = \sqrt{\underline{Ue} \cdot \underline{Ue}} = \sqrt{\underline{e} \cdot \underline{U}^2 \underline{e}})$$